

12

Κώστας Δουρίδας

Ένας Αρχάδας από τον Καναδά στην Ελληνική Κοινότητα Gütersloh

12.1 Μια ιστορία σχεδόν απίστευτη.

Στις περιπλανήσεις μου στο ιντερνέτ για την ανίχνευση υλικού σχετικά με την ομογένεια έπεσα πάνω στην ιστοσελίδα του Κώστα Δουρίδα και εντυπωσιάστηκα: Από το μέγεθος και την ποιότητα της σελίδας όσον αφορά συγκέντρωση λογοτεχνικού υλικού αλλά κυρίως από τη λογοτεχνική παραγωγή του ίδιου του Κώστα του Δουρίδα. Εκείνο όμως που με συγκίνησε βαθιά ήταν η θεματολογία του καθότι και αυτός όπως και εγώ είμαστε μετανάστες και ένιωσα διαβάζοντας τα κείμενα και τα ποιήματα του σαν να έβλεπα τον κόσμο σε καθρέφτη και τους Έλληνες της διασποράς με τις ίδιες αγωνίες για την επιβίωση του ελληνισμού και την προοπτική του. Θέλοντας να χρησιμοποιήσω ένα κείμενο του έγραψα ένα email για να ζητήσω την άδεια του. Διαβάστε την αυθόρμητη γνήσια ελληνική απάντηση του.

Αγαπητέ μου φίλε Όλο το "Καπνόν Αποθρώσκοντα"

<http://durabond.ca/diaspora/>

είναι δικό σου και μπορείς κι έχεις την άδεια από εμένα να το χρησιμοποιήσεις όπως θέλεις και όπου θέλεις Είναι γραμμένο - κατάθεση ψυχής- από εμένα και είναι για εσένα και την κοινότητά σου

<http://durabond.ca/diaspora/page4.html>

Θα διαβάσω την σελίδα σου και θα της βάλω Λινκ στην <http://durabond.ca/gdouridas/>
Χώρα των Θεών

LAND of GODS . Να'σαι καλά!

Κώστας Δουρίδας Canada.

Μετά από αυτή την απάντηση και πραγματικά συγκινημένος ένιωσα την ανάγκη αλλά και την υποχρέωση να τον παρουσιάσω αυτόν και το έργο του γιατί είμαι σίγουρος ότι πολλοί αναγνώστες μετανάστες θα βρουν μέσα στο έργο του ένα κομμάτι από τον εαυτό τους.

Μια μικρή εξήγηση: Τα κομμάτια που επέλεξα από τη συγγραφική δουλειά του Κώστα Δουρίδα είναι αυτά που εμένα κατά την ταπεινή μου γνώμη με προσέγγισαν καλύτερα. Δεν είμαι κριτικός λογοτεχνίας για να ισχυριστώ ότι η επιλογή έγινε με αυξημένα λογοτεχνικά κριτήρια. Το μόνο κριτήριο που χρησιμοποίησα είναι αυτό του αναγνώστη.

12.1.1 Λίγα λόγια για τον ΚΩΣΤΑ ΔΟΥΡΙΔΑ.

“..Γεννήθηκε στη Γορτυνία του Νομού Αρκαδίας. Μετανάστευσε στον Καναδά όπου ζει με την οικογένειά του. Καλλιεργεί την ποίηση και την αρθρογραφία, με θέματα που εστιάζονται στον Έλληνα μετανάστη και στο οδυσσειακό όνειρο του νόστου. Έχει ετοιμάσει μια πλούσια σελίδα στο διαδίκτυο απ’ όπου προβάλλει την Ελλάδα και τον όπου γης Ελληνισμό. Υπό έκδοση βρίσκεται το έργο του Καπνόν Αποθρώσκοντα. ‘Ξενιτιά’ Ανθολογία Βιβλιοθήκη Κυπριακής Διασποράς της ποιήτριας Ρούλας Ιωαννίδου - Σταύρου’

12.2 Γράμμα στον Έλληνα της Διασποράς

ΚΑΙΠΝΟΝ ΑΠΟΘΡΩΣΚΟΝΤΑ:

...ΑΥΤΑΡ ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΙΕΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑΙΠΝΟΝ ΑΠΟΘΡΩΣΚΟΝΤΑ
ΝΟΗΣΑΙ ΗΣ ΓΑΙΗΣ, ΘΑΝΕΙΝ ΙΜΕΙΡΕΤΑΙ... (Οδύσσεια, α, στ. 57
κ.π.) ...αλλά ο Οδυσσέας ποθεί ακόμη και καπνό μονάχα της πατρίδας
του να δει να πετιέται προς τ’ απάνω κι ας πεθάνει...

Αγαπητέ μου φίλε,

Ήθελα να πάρω εδώ την αφορμή και να σου παρουσιάσω αυτόν τον μεγάλο μου ήρωα αλλά και θύμα των τελευταίων χρόνων της ελληνικής μας ιστορίας: τον Έλληνα της Διασποράς. Καθώς που τον βλέπω, στις καινούριες γενιές, απ' άκρη σ' άκρη, στην δραματική πλειοψηφία του, να έχει βαρέσει ντουγγού στην αφομοίωση. Με θλίβει.. Είναι βλέπεις κι αυτός θύμα της νέας θεάς που λέγεται παγκοσμιοποίηση και αφομοίωση; Ίσως. Και ίσως από την καινούρια αυτή θεά, τα τελευταία χρόνια, η ίδια η πατρίδα μας μαζί και ολάκερος ο ελληνικός πολιτισμός μας να κινδυνεύουν.

Καθώς το *Ιντερνέτ* μπήκε πια στη ζωή μας και οι αποστάσεις μίκρυναν.. Τώρα στο σπίτι μας, μπορούμε και διαβάζουμε τα νέα απ' την πατρίδα, προτού ακόμα οι εφημερίδες στην Αθήνα, προλάβουν να φτάσουν στα περίπτερα! Λέω εγώ κι' εσύ από άκρη σε άκρη στη γη της Διασποράς, μπορούμε να μιλήσουμε με μια φωνή για την καινούρια μας πατρίδα.

Πριν τέσσερα χρόνια πήρα ένα e-mail από έναν πολύ σπουδαίο φίλο κι' αδελφό μου, συνελληνά μου, μετανάστης κι' αυτός στην Μελβούρνη. Είναι δυναμικός ποιητής και ανήκει στην Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών της Αυστραλίας, πονετικός και καλός πατριώτης. Ηγετικό στέλεχος και από εκείνους τους Έλληνες, που αναμφίβολα τιμούν τον Ελληνισμό της Διασποράς. Το όνομά του είναι Ιάκωβος Γαριβάλδης, και μεταξύ άλλων μου έγραφε τούτα τα λόγια: «Οι δίοδοι του απανταχού Ελληνισμού έχουν σήγουρα ανοίξει και είναι απαράδεκτο αν δεν επιτύχουμε με την τεχνολογία που έχουμε».

Τα απλά ετούτα λόγια, σταθήκανε για μένα θαρρείς, η αρχή μαζί και το «προσκλητήριο» του άλλοτε Ρήγα! Καθώς που στους δρόμους της διασποράς, βλέπω τον Έλληνα αδελφό μου μετανάστη, να κινδυνεύει περισσότερο από τα χρόνια του Ρήγα! Και γίνεται αυτό, επειδή τότες ο εχθρός του Έλληνα.. ήταν ορατός μαζί δυνατός και βάρβαρος! Ο σκλαβωμένος -τότεσ- Έλληνας, το γνώριζε καλά με τι είχε να κάνει και για τούτο ήτανε θέμα χρόνου και σωστής οργάνωσης να βρει την λευτεριά του από τον τύραννο. Και αφού πολέμησε μαζί και θυσιάστηκε την βρήκε(!) γιατί αυτό ποθούσε και είχε στο μυαλό του.

Σήμερα ο εχθρός του Έλληνα δεν είναι ορατός, γιατί δεν έχει πρόσωπο ούτε σάρκα.. αλλά βρίσκεται παντού σαν τον αγέρα!. Μερικοί τον είπαν καλοπέραση. Άλλοι ..πολιτισμό και παγκοσμιοποίηση.. Οι πιο τολμηροί τον είπαν αφομοίωση. Και ο Έλληνας μετανάστης σαν τον προπάτορά του Οδυσσέα αφημένος στο «μαγευτικό» τραγούδι των σειρήνων δεν αντιστάθηκε καθώς εκείνος!..... Επειδή κουρασμένος όλα αυτά τα χρόνια.. θαρρείς κι' ...αποξείαστηκε;

Καλέ μου φίλε, Σε ένα τραπέζι στρογγυλό καθόμαστε σήμερα εγώ κι' εσύ. το λένε ο πλανήτης γη. Με το «Καπνόν Αποθρώσκοντα» θα σου μιλήσω για τα δικά μου προβλήματα που είναι και δικά σου. Την αγωνία μου λέω να σου αποδώσω.. Μαζί την αλήθεια μου παραστατικά και όπως την ζω, την βλέπω και μαζί την αισθάνομαι.

Δεν θα σου κρύψω τίποτα! Μπορεί κάποια στιγμή να σου φανώ κουραστικός στην λεπτομέρεια. Μεροληπτικός στα κοινότυπα. Κι' επειδή κάπου - αφαιρούμαι: Αντί να σου μιλήσω για ΣΕΝΑ! Συγχώρεσέ με!!! Ξεχνάω να επαναλαμβάνω το ΕΜΕΙΣ! που είναι και η βάση της θείας εντολής που ΕΓΩ κι' ΕΣΥ, έχουμε πάρει ΕΥΧΗ μαζί και ΚΑΤΑΡΑ απ' τον παππού μας τον ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ, όπου μας λέει: Σαν Έλληνες, δεν πρέπει ποτέσ(!!!) να λησμονούμε την γη της πατρίδας, αλλά και κείνη που έγινε δεύτερη μάνα μας κι' απροκάλυπτα εδώ εγώ τώρα, σου την αποκαλώ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΓΗ της ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ!!

Και σου το λέω αυτό επειδή ΕΔΩ, εγώ κι' εσύ ΡΙΖΩΣΑΜΕ πια, με τα παιδιά μαζί και τα εγγόνια μας και οι ρίζες μας είναι τα παιδιά μας!!. Για τα παιδιά μας παλέψαμε μια ολάκερη ζωή και φύγαμε απ' την πατρίδα μας Ο αγώνας μας ήταν μαζί και ο σκοπός, για ένα καλύτερο αύριο στα παιδιά μας: Να συνεχίσουν δηλ. την ζωή τους με βάση την ελληνική παράδοση μαζί και την ιστορία των: Με αξιοπρέπεια και σεβασμό και όχι φανατισμό, στις κοινωνίες και μέσα στους χώρους της διασποράς όπου κι' αν βρίσκονται. Και γιατί όχι· 12 χιλιάδες χρόνια λένε οι ειδικοί κρατάει η ιστορία του Έλληνα!!

Όμως σήμερα, υπάρχει παντού και γίνεται μια «προσεγμένη» προσπάθεια, να κρύψουμε ή μάλλον να σκεπάσουμε την αλήθεια και αυτό θα το δεις στα λόγια του πρώτου επίσημου που έρχεται από την πατρίδα, που αφού τον υποδέχονται και τον χειροκροτούν, ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΠΑΝΤΑ -τελευταία μάλιστα και ..λιγοστεύουν- Εκείνος, θα πει στον «πανηγυρικό του» όλα και όσα δεν έχουν σχέση με τα παιδιά και τις καινούριες γενιές που χάνονται στην αφομοίωση. Όλα και όσα δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα του μετανάστη: δηλ. ΕΜΕΝΑ και ΕΣΕΝΑ αδελφέ μου.

..Και με αυτά και άλλα τέτοια, κυνηγήσαμε τον κόσμο από τις εκκλησίες, τα παιδιά από τα ελληνικά σχολεία.. Δεν σου κρύβω πως σε αυτό βοήθησε και η δολερή πολιτική όλων εκείνων όπου ποτέ δεν είδαν τον Έλληνα παρά με τη θεωρία του γλοιώδη Κίσινγκερ. Σκέψου ότι από αυτούς ακόμη πληρώνονται οι Ελληνοδάσκαλοι για να διδάσκουν τα ελληνικά στα παιδιά του μετανάστη.. Για ετούτο και σου λέγω στο άγριο αυτό παιχνίδι που γίνεται εις βάρος μας, εάν θέλουμε να επιβιώσουμε πρέπει να σμίξουμε την φωνή μας σε μια φωνή

ΕΙΣΑΙ το πρώτο μόριο από το σώμα μου και στην δική σου πνοή αναπνέω!. Υπάρχω κι' ευρίσκομαι ζωντανός και θριαμβεύω ή εξαφανίζομαι, ή απλώς ζω κι' αργοπεθαίνω.... ' Όμως εγώ επιμένοντας σου λέω: Στην αγωνία σου ΣΕ ζω και για τούτο τις νύχτες πετάγομαι απ' τον ύπνο μου, καθώς που ζητώ και θέλω, σαν μάνα στο πληγωμένο της παιδί να σκύψω και να ράνω την πληγή σου, επειδή ΑΥΤΟΣ είναι ο μόνος τρόπος να κρατηθώ στη δική μου ζωή. ΕΙΣΑΙ το δέντρο που βαθιά ριζώθηκε μες την ψυχή μου και θα υπάρχω αφού κι εφόσον θα υπάρξεις.. Σου λέγω ακόμη και τούτο: Όσο που ζω και όπου και αν ευρίσκομαι, ΠΡΩΤΑ θα μιλάω για ΕΣΕΝΑ και μετά για εμένα.

Δεν σου κρύβω πως έχω πρόβλημα (με το 'Καπνόν Αποθρώσκοντα') να συνταιριάξω στο ίδιο 'πανί', τα γεγονότα μαζί με τα συναισθήματα: Μπερδεύομαι λέω να βρω τον δρόμο τον σωστό επειδή ζητάω να ωφελήσω και όχι να ζημιώσω. Να επουλώσω -πληγές- και όχι να σκοτώσω. Να δώσω θάρρος και όχι να απογοητεύσω. Μα πάνω απ' όλα με το «Καπνόν Αποθρώσκοντα» ζητάω και θέλω να κτίσω το σπίτι μου όχι με τα υλικά που θα ήθελα να έχω αλλά με αυτά που έχω! Δεν παραιτούμαι απ' τον αγώνα, το όνειρο ήθελα να πω. Αλλά δεν θέλω να παραμείνω στο όνειρο μονάχα, παρά να προχωρήσω στην πράξη... Κι' έχω τα «εργαλεία μου πολύ φθαρμένα» και τα υλικά μου αδύνατα πολύ. Θαρρείς και μόλις ξύπνησα στα ξαφνικά σε τούτο ξεροχώραφο που ήταν παλιά περιβόλι..

Ο κόσμος του «Καπνόν Αποθρώσκοντα» δεν είναι μύθος και ιστορία αδελφέ μου, παρά μικρά σπασμένα γυαλιά από καθρέφτη που μέσα εκεί παραστατικά, θα με βρεις αποσπασματικά και με εξουθενωμένη φωνή, να σου δίνω την αναφορά μου με λόγια απλά να καταλάβεις: Ότι η μικρή και τεθλασμένη γραμμή που εσύ και εγώ ακολουθήσαμε στην ξένη γης δεν ήταν εύκολος δρόμος...

Νάσαι καλά!.. Κώστας Δουρίδας

mailto:landofgods@cogeco.ca Oakville On, 18 Feb 2002

«Ο Ελληνικός λαός είναι δυσκολοκυβέρνητος και γι' αυτό πρέπει να τον πλήξουμε βαθιά στις πολιτισμικές του ρίζες. Εννοώ, δηλαδή, να πλήξουμε τη γλώσσα, τη θρησκεία, τα πνευματικά και ιστορικά του αποθέματα, ώστε να εξουδετερώσουμε κάθε δυνατότητά του να αναπτυχθεί, να διακριθεί, να επικρατήσει, για να μη μας παρενοχλεί στην Ανατολική Μεσόγειο, στη Μέση Ανατολή, σε όλη αυτή τη νευραλγική περιοχή μεγάλης στρατηγικής σημασίας για μας, για την πολιτική των Η.Π.Α.». HENRY KISSINGER

12.3 Πνεύμα Κοινότητας

Αφιέρωμα στον πρώην αρχιεπίσκοπο Αμερικής Σπυρίδωνα, όπου με το «ασυμβίβαστο» του χαρακτήρα του, διδάσκει σε εμάς, ότι το θαύμα του λαού μας στην μακραίωνη ιστορία του το επωμίσθησαν ολίγοι..

Αγαπητέ μου φίλε,

Στους δύσκολους αυτούς καιρούς που ο Ελληνισμός μας όλο και χάνεται στην αφομοίωση, νομίζω πως ήρθε η ώρα, να πάρεις μέρος και να βοηθήσεις με όποιο τρόπο εσύ μπορείς στην παροικία σου, στους τόπους της διασποράς όπου κι αν ευρίσκεσαι!

Αυτό θα γίνει ίσως με μόνο και την παρουσία σου στις εκδηλώσεις να είναι αρκετό. Ίσως και μόνο με την εγγραφή σου σαν μέλος, να -είναι το πρώτο βήμα-, είναι αρκετό. Αν είσαι νέος και θελήσεις, μπορείς να συμμετάσχεις και εσύ!!! στην ανασυγκρότηση της ελληνικής νεολαίας. Μην σε φοβίζει που δεν μιλάς καλά ελληνικά. Θυμήσου: Ένα παιδί της διασποράς, ήταν τότε, είκοσι χρονών, που γύρισε στην πατρίδα γύρω στα 1820, και δεν μιλούσε καλά ελληνικά, -καθώς κι εσύ- και όμως στον ίδιο καιρό, έγραψε τον εθνικό μας ύμνο, ήταν ο Διονύσιος Σολωμός που έγραψε επίσης και τούτο: «Κλείσε στην ψυχή σου την Ελλάδα και θα νιώσεις μέσα σου κάθε είδους μεγαλείο»!!

Οι υπηρετούντες την κοινότητα δεν είναι προνομιούχα πρόσωπα δεν είναι υπερπατριώτες. Είναι άνθρωποι απλοί, κομμάτι της δικής σου ράτσας και φυλής! Σήμερα είναι αυτοί. Αύριο θα είσαι εσύ. ΠΡΕΠΕΙ να ΕΙΣΑΙ! Αν το θελήσεις.. Για τούτο αν σήμερα εκείνοι κάνουν λάθη.., μην θυμώνεις με την Κοινότητα.. Γιατί, **ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ** και **ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ** δεν είναι του καθενός ο ...εγωισμός. Κοινότητα ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ κι ΕΓΩ, μην το ξεχνάς! μαζί η **ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΣΟΥ!** και η **ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΟΥ!**.. Είναι της γαλανής πατρίδας μας το αρχαίο πνεύμα. Αυτοί που θυσιάστηκαν! Αυτοί που έφυγαν μαζί και κείνοι που θα έρθουν!..

Γι' αυτό λοιπόν, πάρε φωνή! και βγες μπροστά, και δώσε το δικό σου παρών! Δώσε την γνώμη σου! Χαιρέτα και αγκάλιασε τον διπλανό σου επειδή και μόνο είναι Έλληνας της παροικίας σου καθώς και ΕΣΥ! Μην διστάζεις... Μα πάνω απ' όλα χαιρέτα και αγκάλιασε ΟΛΟΥΣ αυτούς! που έχουν συνδέσει τη ζωή τους με εκείνη του παιδιού η του φίλου σου και οι οποίοι ΔΕΝ είναι Έλληνες στην καταγωγή... Πάρε την ευθύνη και ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΕ σαν να είσαι ΕΣΥ και μόνον! ο οικοδεσπότης της Κοινότητας, σε όλους εκείνους που γνωρίζεις ή δεν γνωρίζεις, αλλά έχουν πάρει μέρος στην κοινοτική εκδήλωση.

*Μην Λησμονείς: Η Κοινότητα ξεκίνησε με εσένα! Στηρίζεται σε εσένα!
και το γνωρίζει: θα επιτύχει ή θα αποτύχει με ΕΣΕΝΑ και ΕΜΕΝΑ
αδελφέ μου.*

Νάσαι καλά!.. Κώστας Δουρίδας
mailto:landofgods@cogeco.ca Oakville On, Απρίλιος 1999

12.4 Ποιήματα

12.4.1 Και λέω άραγε ταχιά

*Πατρίδα μου,
στις εκκλησιές της διασποράς
-ελπίδα μου ! -
Μέσα απ' του ψάλτη τη φωνή και του παπά
ακούω την φωνή σου και ραγίζω
βλέπω τριγύρω καταχνιά
την απουσία απ' τις καινούργιες γενιές..
δακρύζω..*

*Και λέω άραγε ταχιά
θα υπάρχουνε εκκλησιές
στην διασπορά..
και γονατίζω..
Κώστας Δουρίδας*

12.4.2 το Πάσχα των Ελλήνων της Διασποράς

*Όπου η καρδιά του Έλληνα κί οχτώ πατρίδες κί όχι μια...
Κί ανήμερα το Πάσχα λαλούν κλαρίνα και βιολιά
σε όλη την γη του Αϊ μετανάστη!
Όπου ψυχούλα ελληνική στις γειτονιές του κόσμου,
μπρούσκο κρασί κί αρνιά στην σούβλα!..
Λουλούδια άνθρωποι και πουλιά
πάνω απ' τους φράχτες της ολόλαμπρης αυλής,
καρτερικά κί ευλαβικά γλυκοκοιτούν
-θαρρείς προσεύχονται στον Πλάστη:*

Δωσμου θεέ μου μια στιγμή
 φούρλα να φέρω τη ζωή μέσα απ' το τσάμικο
 κι' όπως θα σείμαι θα λυγώ και σμίξω τον Έλληνα ..θεό...
 Σαν αστραπή να γεννηθώ ξανά στην γη
 κι' αφού αισθανθώ την πασχαλιά ως άνω!
 Μαζί και την Ελλάδα!!! Ύστερα ας ..πεθάνω!!

12.5 Αντί για Επίλογο

(Σημείωσης: Σε αυτό το πρώτο μου γράμμα που έγραψα το Φθινόπωρο του '97.. Γράφτηκε όλως τυχαία αλλά κι' αυθόρμητα και το κομμάτι που αργότερα ονομάτισα "ο Ύμνος του Μετανάστη".. Το παραχωρώ εδώ ολόκληρο το γράμμα εκείνο στην αρχική μορφή του)

Αγαπητέ μου φίλε,
 Είμαι κι' εγώ καθώς εσύ. Ο Έλληνας της διασποράς. Μένω και ζω με την φαμελιά μου στο Oakville, Ontario Canada. Η πρώτη γενιά του μετανάστη.. Κατάγομαι από την ορεινή Γορτυνία του Νομού Αρκαδίας. Και μπορώ να σου πω: Η καταγωγή μου, είναι η μεγάλη και η πρώτη μου περηφάνια. Και τούτο επειδή σώνει και καλά πιστεύω, ότι τα δώδεκα χρόνια, που έζησα παιδί στο Καρδαρίτσι το χωριό μου, ήταν αρκετά για να μάθω, όσα δεν θα μου μάθαιναν ΑΝ ΠΗΓΑΙΝΑ, σε δεκαπέντε χρυσοποίκιλτες Ακαδημίες!..

Τότε που ο κόσμος λείει, σαν πήγαινε στην εκκλησιά κι αυτή σχολνούσε, μίλαγε ο ένας στον άλλο με το μικρό τους τ' όνομα! Και χαιρετιώσαν κι' αγκαλιάζανε, και δεν υπήρχε ξένος εκεί στην εκκλησιά!.. Μα κι' αν υπήρχε εδώ κι' εκεί στον χρόνο μέσα. ΌΛΟΙ ρωτούσαν στο χωριό, ποιος είναι ο ξένος· Πούθ' έρχεται· Πού πάει· Και πού θα κοιμηθεί·

Σήμερα φίλε μου άλλαξε η ζωή.. Και οι άνθρωποι λείει, αλλάξαν νοοτροπία: Γίναν κατηφείς.. Οι αποστάσεις μίκρυναν. Ο πληθυσμός της γης διπλασιάστηκε. Στο Cable Net της τηλεόρασης του Halton, πολύ γρήγορα θα βλέπουμε στο'κουτάκι' μέχρι κι' εκατό, διακόσια, χίλια και βάλει! διαφορετικά κανάλια φορτωμένα με βλ... πολλές!!!! και λίγα για τονΑΝΘΡΩΠΟ.

Αγαπητέ μου φίλε, ΕΣΣΕΝΑ μιλώ, της πρώτης γενιάς του μετανάστη:

ο Ύμνος του Μετανάστη

Ξεκίνησες με μια βαλίτσα..
Σήκωσες την Ελλάδα στον ώμο σου ως σαν το Διγενή
και την σεργιάνισες στις πέντε Ηπείρους!.

Κράτησες και κρατάς με περηφάνια
την ελληνική παράδοση
και την ωραία σου καταγωγή!

Γιε του Λαέρτη,
σε κάθε γωνιά της γης έκτισες την Ιθάκη σου
και οι άνθρωποι -άσπροι, μαύροι και κίτρινοι-
στέκουν στην άκρη σιωπηλοί, γιομάτοι δέος
για να περάσει η γαλανόλευκη!

Κρατημένη ψηλά στ' αντρίκειο σου χέρι,
καθώς περνάς στις παρελάσεις,
καβάλα στο άλογο του Θοδωρή Κολοκοτρώνη!
Ωραίες μου φουστανελά!
Αληθινέ κί' αγνέ μου Έλληνα της Διασποράς!!

Υστερόγραφο:
Γράψε μου αν θέλεις, σαν εύρεις τον καιρό. Το γράμμα σου μου δίνει
κείνη την αίσθηση της γλυκιάς επιστροφής στην πατρίδα, όταν ακόμα
ζούσαν οι γονείς -που πια δεν ζούνε-, κί' αποκομμένος σήμερα καθώς
που είμαι, η πρώτη μου πατρίδα έγινες εσύ! Για τούτο και σε σκέφτομαι
αδελφέ μου!

Νάσαι καλά!.. Κώστας Δουρίδας <mailto:landofgods@cogeco.ca>
Φθινόπωρο του 1997